

## Dómsorð:

Stefndi, Jón Guðjónsson bæjarstjóri f. h. bæjarsjóðs Ísa-fjarðar og protabús Ísfirðings h.f., greiði in solidum stefn-anda, Jóni Grímssyni f. h. Landsbanka Íslands, útibús á Ísa-firði, kr. 125.000.00 ásamt 11% ársvöxtum frá 11. júní 1960 til 1. janúar 1961 og 9½% frá 1. janúar 1961 til greiðslu-dags, ⅓% upphæðarinnar í þóknun og kr. 12.674.00 í máls-kostnað.

Framangreind ummæli skulu vera ómerk. Árni Guðjóns-son hrl. greiði 300 króna sekt til ríkissjóðs, og komi 3 daga varðhald í stað hennar, verði hún ekki greidd innan aðfarar-frests í máli þessu.

Dómi þessum ber að fullnægja innan 15 daga frá lögbirt-ingu hans að viðlagðri aðför að lögum.

Mánudaginn 17. desember 1962.

Nr. 9/1962. **Árni Haraldsson og Ásbjörn Ólafsson**  
(Gústaf Ólafsson hrl.)

gegn

**Birni Haraldssyni,**  
**Erlu Haraldsdóttur og**  
**Kristínu Haraldsdóttur og gagnsök**  
(Benedikt Sigurjónsson hrl.).

Dóminn skipuðu hinir reglulegu dómara Hæstaréttar.

Um eignarrétt að lóð og lóðamörk.

## Dómur Hæstaréttar.

Aðaláfrýjendur, sem skotið hafa máli þessu til Hæsta-réttar með stefnu 25. janúar 1962, gera þessar dómkröfur:

1. „Að staðfest verði, að mörk lóðarinnar. nr. 2 við Lækjargötu í Reykjavík séu, eins og fram kemur á upp-drætti þeim af lóðinni, sem gerður var af skrifstofu bæjar-verkfræðingsins í Reykjavík, mælingadeildinni, í febrúar-mánuði 1961, sbr. hdskj. nr. 3 í málinu“, þannig, eins og segir í héraðsstefnu, „að norður- og austurmörk séu hús-

hliðarnar með Austurstræti og Lækjargötu, suðurmörk séu norðurgafi Nýja bíós og vesturmörk línan 17—18 á uppdrættinum, sem er bein lína frá austurkanti steypis garðs, framlengd til skurðar við mörkin í Austurstræti, línuna 17—23 á uppdrættinum.“

2. Að gagnáfrýjendum verði, að viðlögðum 3000 króna dagsektum, er þeir greiði aðaláfrýjendum in solidum, dæmt að fjarlægja af nefndri lóð innan mánaðar frá uppsögu dóms þessa skúrinn nr. 24 við Austurstræti.

3. Að gagnáfrýjendur greiði aðaláfrýjendum in solidum málskostnað í héraði og fyrir Hæstarétti.

Gagnáfrýjendur hafa áfrýjað málinu með stefnu 21. febrúar 1962 og gert þessar dómkröfur:

**1. Austurstræti 24.**

*Aðalkrafa*, „að mörk eignarlóðar þeirra nr. 24 við Austurstræti verði ákveðin mörk hyrningsins H C G D á uppdrættinum á hdskj. nr. 50 (Fskj. nr. I)“.

*Varakrafa*, „að mörk eignarlóðar þeirra nr. 24 við Austurstræti verði dæmd mörk hyrningsins H C E F á uppdrættinum á hdskj. nr. 49 (Fskj. nr. II)“.

**2. Austurstræti 22.**

*Aðalkrafa*, „að mörk eignarlóðar þeirra nr. 22 við Austurstræti verði dæmd línan H I á uppdrættinum á hdskj. nr. 60 (Fskj. nr. III)“.

*Varakrafa*, „að mörk eignarlóðar þeirra nr. 22 við Austurstræti verði dæmd línan 18, A G H á uppdrættinum á hdskj. nr. E (Fskj. nr. IV, sem sýnir sömu mörk og hdskj. nr. 52)“.

3. Að þeim verði dæmd sýkna af kröfum aðaláfrýjenda „um brottflutning hússins nr. 24 við Austurstræti“.

4. Að aðaláfrýjendum verði dæmt að greiða málskostnað í héraði og fyrir Hæstarétti.

Málsatvikum er rækilegt lýst í héraðsdómi. Nokkur ný gögn hafa verið lögð fyrir Hæstarétt.

**I.**

**Mörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu.**

1. Eins og rakið var, krefjast aðaláfrýjendur viðurkenn-

ingar á því, „að norður- og austurmörk“ lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu „sáu húshliðarnar með Austurstræti og Lækjargötu“ og „suðurmörk sáu norðurgötu Nýja bíós“. Fyrirsvarsmönnum um mörk þessi gagnvart aðaláfrýjendum var eigi stefnt fyrir merkjadóminn. Í máli þessu verður dómur því ekki á þau lagður og kröfur aðaláfrýjenda um ákvörðun þeirra vísað frá héraðsdómi.

2. Hin sömu mörk, sem í héraðsdómi eru ákveðin milli lóðanna nr. 22 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu, skiptu ágreiningslaust samkvæmt málflutningi og málsgögnunum nefndum lóðum, er Haraldur heitinn Árnason kaupmaður eignaðist fyrrnefndu lóðina samkvæmt afsali 13. desember 1917. Eigi er í ljós leitt, að nokkur breyting hafi hér á orðið. Ber því að staðfesta ákvæði héraðsdóms um mörk þessi.

## II.

### Austurstræti 24.

Eins og lýst er í héraðsdómi, reistu nokkrir bifreiðarstjórar á árinu 1921 skúrbyggingu á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu með leyfi þáverandi eigenda lóðarinnar í bréfi 26. nóvember 1920 og með samþykki stjórnvalda byggingarmála Reykjavíkur, dags. 3. desember s. á. Var grunnflötur skúrs þess, sem nota átti til afgreiðslu bifreiða, samkvæmt ákvörðun byggingarnefndar  $2.5 \times 5.8$  metrar, og var hann staðsettur í norðvesturhorni lóðarinnar, þ. e. við Austurstræti og að mörkum lóðarinnar nr. 22 við Austurstræti. Á árinu 1925 var skúrin rifinn og reistur af nýju með leyfi byggingaryfirvalda á núverandi grunni sínum. Í skúr þessum, sem talinn er nr. 24 við Austurstræti, eru nú rekin verzlunarviðskipti.

Í greindu bréfi lóðareigenda 26. nóvember 1920 er m. a. það skilyrði sett fyrir byggingu skúrsins á lóðinni, „að önnur samningsatriði, sem um getur í sérstökum samningi“, verði haldin. Hvorki hefur samningur þessi komið fram í málinu né vitneskja fengizt um efni hans. Í afsals- og veðmálabókum Reykjavíkur er þess getið, að lóðaskrárritari telji skúr þenna standa á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu,

og í fasteignamati Reykjavíkur 1942 segir, að hann sé á þeirri lóð. Eru engar frekari heimildir en nú hafa raktar verið fyrir hendi um lóðarréttindi, er skúrnum fylgi.

Telja verður með ólíkindum, að eigendur hinnar verðmætu byggingarlóðar, sem hér er um að tefla, hafi viljað skerða hana með því að binda hluta hennar óuppsegjanlega við umrætt smáhýsi. Þá var leyfi lóðareigenda til byggingar skúrsins svo háttað, eins og að framan er getið, að aukin lóðarréttindi eiganda skúrsins til handa gátu eigi unnizt fyrir hefð, sbr. 3. mgr. 2. gr. laga nr. 46/1905.

Með hliðsjón af því, sem nú hefur rakið verið, þykir eðlilegast við það að miða, að einungis hafi verið leyfð lóðarafnot til óákveðins tíma, er segja mætti upp með hæfilegum fyrirvara, miðað við not skúrsins og framkvæmd brottflutning hans. Þar sem eigi er í ljós leitt, að gagnáfrýjendur hafi eignast frekari lóðarréttindi með skúrnum, verður þeim samkvæmt kröfu lóðareigenda, aðaláfrýjenda máls þessa, dæmt að fjarlægja skúrinn af lóðinni fyrir 1. janúar 1964, að viðlögðum 2000 króna dagsektum, er gagnáfrýjendur greiði aðaláfrýjendum in solidum.

### III.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti þykir eiga að falla niður.

### Dómsorð:

Framangreindri kröfu er vísað frá héraðsdómi.

Vesturmörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu í Reykjavík eru samkvæmt uppdrætti á héraðsdómsskjali nr. 3, um beina línu, 17—18, frá austurkanti steypis garðs, þar til hún sker lóðarmörk við Austurstræti.

Gagnáfrýjendur, Björn Haraldsson, Erla Haraldsdóttir og Kristín Haraldsdóttir, eiga að fjarlægja skúrinn nr. 24 við Austurstræti af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu fyrir 1. janúar 1964, að viðlögðum 2000 króna dagsektum, er þau greiði in solidum aðaláfrýjendum, Árna Haraldssyni og Ásbirni Ólafssyni.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti fellur niður.

Dóminum ber að fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.

### S é r a t k v æ ð i

#### Gizurar Bergsteinssonar hæstaréttardómara.

Haraldur Árnason kaupmaður keypti 1917 fasteignina nr. 22 við Austurstræti, en seldi Nýja Bíó h/f suðurhluta hennar 1919.

Austan við lóðina nr. 22 við Austurstræti er lóðin nr. 2 við Lækjargötu. Eigandi hinnar síðarnefndu lóðar veitti 1920 nokkrum bifreiðarstjórum leyfi til að reisa smáhýsi á lóðinni fyrir afgreiðslu bifreiða. Samþykktu bæjaryfirvöld byggingu þá, sem reist var 1921. Veit smáhýsi þetta að Austurstræti, og var það síðar skráð sjálfstætt í veðmálabækur Reykjavíkur sem eignin nr. 24 við Austurstræti. Á árinu 1925 fékk Haraldur Árnason leyfi byggingarnefndar til að flytja nefnt smáhýsi til austurs á lóðinni og upp að húsi því, sem þar er, og svo til að framlengja „Haraldar-búð“ allt að smáhýsinu. Hinn 10. desember 1926 og 11. og 12. febrúar 1927 keypti Haraldur Árnason fasteignina nr. 2 við Lækjargötu, en seldi aftur hinn 20. desember 1929 Nýja Bíó h/f suðurhluta þeirrar lóðar.

Haraldur Árnason andaðist á árinu 1949. Kona hans, Arn-dís B. Árnason, sat í óskiptu búi, unz hún andaðist 1952.

Fimm börn þeirra hjóna erfðu sameiginlega ofangreindar eignir, og gerðu skiptagerning um þær hinn 11. desember 1952. Að samningu gerningsins stóðu með þeim Bjarni Bjarnason lögfræðingur, sem kvæntur er Jóhönnu Haraldsdóttur, og Jón Bjarnason hæstaréttarlögmaður, eiginmaður Kristinar Haraldsdóttur. Gerningurinn hljóðar svo:

„Við undirrituð, erfingjar Haralds Árnasonar og Arn-dísar Árnason, sem höfum átt fasteignirnar Austurstræti nr. 22 og 24 og Lækjargötu 2 í óskiptri sameign, síðan skipti

á dánarbúi foreldra okkar fóru fram hinn 3. þ. m., skiptum hér með nefndum fasteignum þannig milli okkar:

Árni Haraldsson fær Lækjargötu 2 að hálfu,

Jóhanna Haraldsdóttir fær Lækjargötu 2 að hálfu,

Kristín Haraldsdóttir fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta,

Erla Haraldsdóttir fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta,

Björn Haraldsson fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta.

Skuld þá við rikissjóð, kr. 180.935.00 vegna stóreignaskatts, er hvílir á ofangreindum eignum, greiðum við að  $\frac{1}{5}$  hluta hvert.“

Lóðarskrárritari skráði þessi skipti, og þeim var þinglýst.

Hinn 1. nóvember 1960 afsalaði Jóhanna Haraldsdóttir Árna Haraldssyni eignarhluta sínum í húseigninni nr. 2 við Lækjargötu, og Árni afsalaði síðar sama dag Ásbirni Ólafssyni stórkaupmanni eignarhlutanum.

Börn Haralds Árnasonar, þau er skiptagerninginn undirrituðu, voru réttbær til að ráðstafa þeim fasteignum, sem skipt var, innan þeirra marka, sem lög setja eignarrétti. Með skýrum og ótvíræðum orðum skiptagerningsins var eigninni nr. 24 við Austurstræti úthlutað sem fasteign án nokkurra takmarkana þeim Erlu, Kristínu og Birni, og verður eigi annað ráðið af skiptagerningnum en að lóðarréttindum sé úthlutað með byggingunni Austurstræti 24. Þeim Árna og Jóhönnu var hins vegar úthlutað fasteigninni Lækjargötu 2. En nú sást öllum samningsaðiljum yfir það, að lóðarskikinn Austurstræti 24 hefur eigi verið skilinn frá lóðinni nr. 2 við Lækjargötu samkvæmt reglum 11. gr. laga nr. 35/1914. Lóðarskikanum undir byggingunni nr. 24 við Austurstræti hefur því greinilega verið úthlutað tvívegis með skiptagerningnum. Af þessum sökum verður að fylla og þýða skiptagerninginn samkvæmt eðlisrökum. Með hliðsjón af 11. gr. laga nr. 35/1914 þykir verða að telja lóðarskikann Austurstræti 24 til lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu. Fallast má því á ákvæði dóms Hæstaréttar, að því er varðar frávisun dómkröfu og mörk nefndrar lóðar. En hins vegar hefur sameign aðilja að nefndum lóðarskika enn eigi löglega verið slitið, og eru því eigi að svo stöddu efni til að dæma gagnáfrýjendur til að nema bygginguna á brott.

Eftir atvikum er rétt, að málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti falli niður.

### Dómsorð:

Framangreindri kröfu er vísað frá héraðsdómi.

Vesturmörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu í Reykjavík eru samkvæmt uppdrætti á héraðsdómsskjali nr. 3 um beina línu, 17—18, frá austurkanti steypis garðs, þar til hún sker lóðarmörk við Austurstræti.

Gagnáfrýjendur, Erla Haraldsdóttir, Kristín Haraldsdóttir og Björn Haraldsson, eiga að svo stöddu að vera sýknir af kröfum aðaláfrýjenda, Árna Haraldssonar og Ásbjörns Ólafssonar, um að nema bygginguna nr. 24 við Austurstræti á brott.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti fellur niður.

### Dómur merkjadóms Reykjavíkur 30. desember 1961.

Mál þetta, sem dómtekið var 16. þ. m., hafa þeir Árni Haraldsson verzlunarmaður og Ásbjörn Ólafsson stórkaupmaður, báðir hér í bæ, höfðað fyrir merkjadóminum með stefnu, birtri 6. og 7. júní s.l., gegn Erlu Haraldsdóttur, Miðtúni 90, Kristínu Haraldsdóttur, Hrefnugötu 5, báðum í Reykjavík, og Birni Haraldssyni, Miðbraut 23, Seltjarnarneshreppi, sem eigendum lóðarinnar nr. 22 við Austurstræti hér í bæ.

Í stefnu gerðu stefnendur eftirfarandi dómkröfur fyrir merkjadóminum:

1. Að staðfest verði, að mörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu í Reykjavík séu eins og fram kemur á uppdrætti þeim af lóðinni, sem gerður var af skrifstofu bæjarverkfræðings í Reykjavík, mælingadeildinni, í febrúarmánuði 1961, sbr. dómskj. nr. 3 í málinu, þannig að norður og austurtakmörk séu húshliðarnar með Austurstræti og Lækjargötu, suðurmörk að norðurgafli Nýja Bíós og vesturmörk línun 17—18 á uppdrættinum, sem er bein lína frá austurkanti steypis garðs framlengd til skurðar við mörkin í Austurstræti, línun 17—23 á uppdrættinum.
2. Að stefndu verði dæmd til að fjarlægja þau mannvirki, sem þau eiga á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, þegar í stað, að viðlögðum 3.000.00 króna dagsektum til stefnenda, sem stefndu greiði in solidum.

3. Að stefndu verði gert að greiða stefnendum málskostnað in solidum að skaðlausu.

Í greinargerð stefndu, sbr. dskj. nr. 21, voru gerðar eftirfarandi dómkröfur:

*Aðallega:* Að máli þessu verði vísað frá merkjadómi Reykjavíkur.

*Til vara:* Að stefndu verði sýknuð af öllum kröfum stefnenda.

*Til þrautavara:* Að mörk lóðanna nr. 22 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu annars vegar og lóðanna nr. 24 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu hins vegar verði ákveðin, svo sem merkt er inn á uppdrátt, er lagður mun verða fram á síðara stigi málsins.

*Til þrauta-þrautavara:* Að mörk lóðanna nr. 22 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu annars vegar og nr. 24 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu hins vegar verði ákvörðuð, svo sem merkt verður inn á uppdrátt af framangreindum lóðum og lagður mun verða fram á síðara stigi málsins.

Í öllum tilvikum kröfðust stefndu málskostnaðar in solidum úr hendi stefnenda að mati dómsins.

Hinn 17. október s.l. fór fram munnlegur málflutningur um frávísunarkröfuna. Féllu stefndu þá frá kröfu sinni um, að málinu yrði vísað frá í heild, en kröfðust þess einungis, að 2. lið stefnukröfunnar yrði vísað frá dómi.

Með úrskurði, uppkveðnum á bæjarþingi Reykjavíkur hinn 30. október s.l., var frávísunarkröfu stefndu hrundið.

Undir síðari rekstri máls þessa breyttu stefnendur 2. lið stefnukröfunnar á eftirfarandi hátt, sbr. dskj. nr. 63:

„2. Að stefndu verði dæmd til að fjarlægja skúrinn nr. 24 við Austurstræti (áður B.S.R.) af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu innan þriggja mánaða frá dómsuppsögu að viðlögðum 3.000.00 króna dagsektum til stefnenda, sem stefndu greiði in solidum.“

Að öðru leyti halda stefnendur fast við fyrri kröfur sínar og áskilja sér jafnframt rétt til að krefjast þess síðar, ef með þurfi, að stefndu fjarlægi öll önnur mannvirki, sem þeir eiga á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu með hæfilegum fyrirvara, allt eftir kröfu stefnenda.

Undir rekstri málsins gerðu stefndu eftirfarandi breytingar á dómkröfum sínum, án þess þó að gagnstefna í málinu, sbr. dskj. nr. 64.

„I. Austurstræti 24.

*Aðalkrafa:* Stefndu krefjast þess, að mörk eignarlóðar þeirra nr. 24 við Austurstræti, verði dæmd mörk hyrningsins H C D G á dskj. nr. 50.

*Varakrafa:* Til vara krefjast stefndu þess, að mörk eignarlóðar þeirra nr. 24 við Austurstræti verði dæmd mörk hyrningsins H C E F á dskj. nr. 49.

II. Austurstræti 22.

*Aðalkrafa:* Stefndu krefjast þess, að mörk eignarlóðar þeirra nr. 22 við Austurstræti, verði talin línan H I á dskj. nr. 60.

*Varakrafa:* Til vara krefjast stefndu þess, að mörk eignarlóðar þeirra nr. 22 við Austurstræti verði talin línan 18 A G F, og frá þeim punkti lína við hlið hússins nr. 22 við Austurstræti í götulínu, sbr. dskj. nr. 52.

III. Hvernig sem málið fer að öðru leyti, er krafizt sýknu af öðrum kröfulið stefnenda um brottflutning hússins nr. 24 við Austurstræti.

IV. Krafizt er málskostnaðar úr hendi stefnenda að mati dómsins.

Dómurinn hefur reynt að sætta aðiljana, en sú viðleitni hefur eigi borið árangur.

Málavextir eru svofelldir:

Með afsalsbréfi, dags. 13. desember 1917, seldi fjármálaráðherra Íslands Haraldur kaupmanni Árnasyni í Reykjavík húseign landssjóð nr. 22 við Austurstræti hér í bæ, hið svonefnda Prestaskólahús, ásamt meðfylgjandi lóð, sem í virðingargerð var talin 865 fermetrar, og öllu því, er nefndri húseign fylgdi og fylgja ber. Haraldur Árnason hóf síðan verzlunarrekstur í húsnæði þessu undir nafninu „Haraldarbúð“.

Hinn 6. maí 1919 afsalaði Haraldur Árnason Nýja Bíó h/f hér í bæ baklóðinni við Austurstræti 22, og var tekið fram í afsalinu, að hinn afsalaði skiki væri 337,1 fermetrar að stærð.

Hinn 26. nóvember 1920 veitti Guðmundur Jensson samkvæmt umboði bifreiðarstjórunum Zóphoníasi Baldvinssyni, Jóni Guðmundssyni, Agli Vilhjálmsyni, Jóni Ólafssyni, Gunnari Guðnasyni og Kristni Guðnasyni heimild til að reisa bifreiðaafgreiðsluskúr á lóð hússins nr. 2 við Lækjargötu. Skúrin skyldi vera 4 álnir meðfram Austurstræti og 9 álna langur að innanmáli. Sama dag rituðu framangreindir bifreiðarstjórar Byggingarnefnd Reykjavíkur og fóru þess á leit við hana, að þeim yrði veitt

leyfi til að byggja bráðabirgðaskúr úr steini fyrir bifreiðaafgreiðslu.

Þessari málaleitan var svarað með bréfi, dags. 3. des. 1920, er hljóðar m. a. á þessa leið: „Bygginganefnd og bæjarstjórn hafa leyft yður að byggja geymsluskúr fyrir bifreiðar, 2,5×5,8 mtr að stærð, við Austurstræti á lóð hússins nr. 2 við Lækjargötu ....“

Einhvern tíma á árinu 1921 mun skúr þessi hafa verið reistur, sbr. dskj. nr. 40, á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu Austurstrætismegin, við mörk lóðarinnar nr. 22 við Austurstræti, sbr. uppdrættina á dskj. nr. 32, 33 og 59. Á þessum stað var skúr þar til árið 1925, en þá var hann fluttur upp að húsinu nr. 2 við Lækjargötu (Eymundsenshúsinu svokallaða) og Haraldarbúð lengd til austurs allt að skúrnum, eins og hann var nú staðsettur eftir flutninginn, sbr. dskj. nr. 32, 33, 57, 58 og 59. Við þessa lengingu á búðinni stækkaði hún um 20,75 fermetra. Síðan hefur skúrin staðið óhreyfður á sama stað og lengst af verið notaður sem bifreiðastöð, og þá ýmist kallaður B.S.R.-skúrin eða Austurstræti 24. Nú er hann hins vegar notaður fyrir pylsusölu o. fl.

Með afsölum, dagsettum 11. og 12. febrúar 1927, komst fasteignin nr. 2 við Lækjargötu hér í bæ ásamt tilheyrandi mannvirkjum í eigu Haralds Árnasonar, sbr. dskj. nr. 43—47 incl. Áður hafði fasteign þessi verið í óskiptri sameign 7 testamentserfingja frú Sólveigar Eymundsson, þeirra Gunnars G. Björnssonar, Jóhanns G. Björnssonar, Sigfúsar G. Björnssonar, Solveigar G. Björnssonar, Björns G. Björnssonar, Gunnlaugs G. Björnssonar og Ólafar G. Björnssonar. Í afsölum þessum er stærð lóðarinnar hvergi getið.

Með afsali, dags. 20. desember 1929, seldi Haraldur Árnason Nýja Bíó h/f suðurhluta lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu ásamt þeim mannvirkjum, er hann átti á hinum selda lóðarskika. Í afsalinu er stærðar hins selda lóðarskika eigi getið, heldur vitnað í uppdrátt af honum, en lögmönnum aðilja hefur eigi tekizt að hafa upp á honum.

Eftir þetta eru fasteignirnar Austurstræti nr. 22 og Lækjargata nr. 2 óskertar í eigu Haralds Árnasonar, meðan hann lifði, en hann lézt á árinu 1949. Búi Haralds var þó ekki skipt milli erfingjanna við lát hans, heldur fékk ekkja hans, frú Arndís B. Árnason, búsetuleyfi og sat í óskiptu búi, þar til hún lézt árið 1952.

Hinn 11. desember 1952 gerðu eftirlifandi börn þeirra hjóna,

þau Erla, Jóhanna og Kristín Haraldsdætur og Árni og Björn Haraldssynir með sér svofelldan skiptasamning, sbr. dskj. nr. 22:

„Við undirrituð, erfingjar Haralds Árnasonar og Arndísar Árnason, sem höfum átt fasteignirnar Austurstræti 22 og 24 og Lækjargötu 2 í óskiptri sameign, síðan skipti á dánarbúi for-eldra okkar fóru fram hinn 3. þ. m., skiptum hér með nefndum fasteignum þannig milli okkar:

Árni Haraldsson fær Lækjargötu 2 að hálfu,

Jóhanna Haraldsdóttir fær Lækjargötu 2 að hálfu,

Kristín Haraldsdóttir fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta,

Erla Haraldsdóttir fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta,

Björn Haraldsson fær Austurstræti 22 og 24 að  $\frac{1}{3}$  hluta.

Skuld þá við ríkissjóð, kr. 180.935.00, vegna stóreignaskatts, er hvílir á ofangreindum eignum, greiðum við að  $\frac{1}{3}$  hluta hvert.“

Sama dag gerðu eigendur Lækjargötu 2, þau Jóhanna Haraldsdóttir og Árni Haraldsson, sameignarsamning. Í samningi þessum er m. a. tekið fram eftirfarandi:

- „1. Neðsta hæð hússins og nyrðri helmingur lóðarinnar skal vera eign Jóhönnu.
2. Efri hæð hússins og risið og syðri helmingur lóðarinnar, skal vera eign Árna.
3. Hvort um sig hefur forkaupsrétt að hluta hins.“

Með afsalsbréfi, dags. 1. nóvember 1960, seldi Jóhanna Haraldsdóttir Árna Haraldssyni eignarhluta sinn í húseigninni nr. 2 við Lækjargötu, „sem er neðsta hæð hússins og nyrðri (sic) hluti meðfylgjandi eignarlóðar (helmingur) með öllu múr- og naglföstu og öðru, sem eigninni fylgir og fylgja ber“. Í afsali þessu segir enn fremur: „Eignarhlutinn er seldur í því ástandi, sem hann nú er í og kaupandi hefur kynnt sér og sætt sig við.“

Með afsali, dagsettu sama dag, seldi Árni Haraldsson meðstefnanda sínum, Ásbirni Ólafssyni stórkaupmanni eignarhluta sinn í húseigninni nr. 2 við Lækjargötu, „sem er neðsta hæð hússins og nyrðri (sic) hluti meðfylgjandi eignarlóðar (helmingur) með öllu múr og naglföstu og öðru, sem eigninni fylgir og fylgja ber“. Enn fremur segir svo í afsali þessu:

Eignarhlutinn er seldur í því ástandi, sem hann er í og kaupandi hefur kynnt sér og sætt sig við.“

Stefnendur, sem hafa ákveðið að reisa stórhýsi á lóð sinni nr. 2 við Lækjargötu, sneru sér til skrifstofu bæjarverkfræðings í Reykjavík til þess að fá nákvæma mælingu og uppdrátt af lóðinni.

Samkvæmt mælingu og uppdrætti, gerðum á skrifstofu bæjarverkfræðings í febrúar 1961, reiknaðist lóðin vera 294 m<sup>2</sup>, en hafði áður verið talin 288,4 m<sup>2</sup>, sbr. dskj. nr. 3, 4 og 15. Á uppdrætti þessum, sbr. dagskj. nr. 3, nær lóðin yfir Austurstræti 24 (B.S.R.-skúrinn) og enn fremur austasta hluta verzlunarhúsnæðisins (Haraldarþúðar) á lóðinni nr. 22 við Austurstræti.

Með uppdrætti þessum fylgir bréf frá skrifstofu bæjarverkfræðings (mælingadeild), dags. 3. maí 1961, sbr. dskj. nr. 4 svohljóðandi:

„Mæling og uppdráttur af lóðinni Lækjargata 2 var gerður af mælingadeild skrifstofu bæjarverkfræðings í febr. 1961 samkvæmt ósk eigenda.

Dagbók mælingamanns er glötuð, og í lóðamerkjabók eru engar lýsingar á mörkum færðar. Við ákvörðun lóðamarka var því stuðzt við eftirfarandi gögn:

- 1) Mælingu og kort Ólafs Þorsteinssonar, gert á árunum 1918—20.
- 2) Uppdrátt af „Nýja bíó og lóðum í kring“ í mkv. 1:250, gerðum 1926 af Magnúsi Konráðssyni og árituðum af lóðaskrárritara.
- 3) Uppdrátt lóðaskrárritara í mkv. 1:500, dags. 6/7 1931.
- 4) Mannvirki á staðnum (húshliðar og steypdur garður).

Lóðamörk með Austurstræti og Lækjargötu (n- og a-mörk) eru ákveðin í húshliðum (sbr. uppdr. hjá lóðaskrárr. af „Nýja bíó og lóðunum í kring“ í mk. 1:250, dags. 6/11 '26, áritaðir af lóðaskrárr.

S-mörk eru ákveðin n-gafl Nýja Bíós (sbr. afsal, dags. 20/12 '29, þinglesið 12/2 '31).

V-mörk (línun 17—18) eru ákveðin í austurkanti steypis garðs, bein lína framlengd til skurðar við mörkin við Austurstræti (línuna 17—23). Við athugun á mælingu Ólafs Þorsteinssonar frá því á árunum '18—1921, kemur í ljós, að pkt. 17, ákveðinn eins og að framan greinir, fellur saman við hornpunkt girðingar, sem sýnd er á korti Ó. Þ. milli lóðanna Lækjargata 2 og Austurstræti 22.

Flatarmál Lækjargötu 2, miðað við framangreind mörk, verður 294 m<sup>2</sup> (lóðin talin 288,4 m<sup>2</sup>), og flatarmál Austurstrætis 22 og 22b samanlögð verður ca. 1051 m<sup>2</sup> (taldar 512 + 517 = 1029 m<sup>2</sup>).“

Uppdrættir þeir, sem getið er um í hinu tilvitnaða bréfi frá

skrifstofu bæjarverkfræðings, hafa verið lagðir fram í málinu, sbr. dskj. nr. 6—10 incl.

Stefndu hafa hvorki viljað fallast á uppdrátt þennan af lóð-inni nr. 2 við Lækjargötu né heldur viljað rífa niður greind mannvirki sín á hinum umdeilda lóðarskika.

Kveðast stefnendur því hafa verið tilneyddir að höfða mál þetta til ákvörðunar lóðamarkanna svo og til þess að fá stefndu dæmda til að fjarlægja mannvirki þau, sem þeir eigi á lóð stefnenda samkvæmt framangreindum uppdrætti, gerðum á skrifstofu bæjarverkfræðings í febrúar 1961.

Árni Haraldsson, stefnandi máls þessa, hefur komið fyrir dóm-inn og skýrt svo frá, að hann hafi eigi verið viðstaddur, er samningsgerðin á dskj. nr. 22 fór fram (þ. e. skiptasamningur þeirra Haraldsbarna um fasteignirnar (Austurstræti 22 og 24 svo og Lækjargötu 2), heldur hafi hann komið og undirritað samning-inn eftir á. Hann kveður þá mága sína lögfræðingana Bjarna og Jón Bjarnasyni hafa annazt skiptin að öllu leyti og gengið frá samningum, og hafi þá aldrei komið til tals að skerða ætti lóð-ina nr. 2 við Lækjargötu. Er salan til Ásbjarnar Ólafssonar á helmingi fasteignarinnar nr. 2 við Lækjargötu fór fram, segir Árni, að þeir Bjarni Bjarnason, mágur hans, hafi tjáð Ásbirni, að stærð lóðarinnar væri 288,4 m<sup>2</sup>, enda hafi þeir þá talið það hina réttu stærð hennar, þótt hún hafi síðar við mælingu reynzt vera 294 m<sup>2</sup>. Hins vegar kvað Árni, að mörkin milli lóðanna nr. 2 við Lækjargötu og nr. 22 við Austurstræti hafi eigi borið á góma við sölu þessa, né hafi þá heldur verið um það rætt, hversu lengi eigendur skúrsins nr. 24 við Austurstræti (B.S.R.-skúrsins) fengju að hafa hann þar áfram.

Bjarni Bjarnason hdl., eiginmaður Jóhönnu Haraldsdóttur, hefur skýrt svo frá, að þeir bræðurnir, hann og Jón Bjarnason hrl., hafi komið fram f. h. allra systkinanna (Haraldsbarna), er skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 var gerður. Hann segir, að lóðamörkin milli Lækjargötu 2 og Austurstrætis 22 hafi ekkert borið á góma við samningsgerð þessa, enda hafi skipti þessara eigna eingöngu verið miðuð við það verðmætismat, sem fram kom í fasteignamatinu, til þess að þau yrðu sem jöfnust milli erfingjanna. Austurstrætis 24 hafi verið sérstaklega getið í skiptasamningnum, en erfingjarnir hafi hins vegar allir vitað, að númer þetta væri lóðarlaust. Ekki kvaðst Bjarni þó minnast þess, að þetta atriði væri sérstaklega rætt við skiptin, á hinn bóginn

hafi það aldrei komið til tals, hvorki þá né síðar að skerða ætti lóðina nr. 2 við Lækjargötu. Bjarni kvað það ekki hafa verið rætt sérstaklega við gerð skiptasamningsins á dskj. nr. 22, hversu lengi eigendur hússins nr. 24 við Austurstræti (B.S.R.-skúrsins) fengju að hafa það áfram á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu. Bjarni kvað enga uppdrætti hafa legið frammi af lóðunum nr. 2 við Lækjargötu eða Austurstræti nr. 22, er skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 var gerður, enda sagðist hann ekki vera viss um, að hann hefði nokkurn tíma séð uppdrætti af þessum lóðum. Ekki kvaðst Bjarni minnst þess, að það hafi verið rætt sérstaklega, er margnefndur skiptasamningur var gerður, að austasti hluti Haraldarbúðar væri byggður inn á lóðina nr. 2 við Lækjargötu.

Bjarni kvaðst hafa verið viðstaddur, er afsalið á dskj. nr. 37 var undirritað, þ. e. þegar Árni Haraldsson seldi Ásbirni Ólafssyni hálfa eignina nr. 2 við Lækjargötu. Hafi þeir Árni þá tjáð Ásbirni, að stærð lóðarinnar væri 288,4 m<sup>2</sup> og stuðzt þar við viðskiptaskrána, en í þá bók sé stærðin komin úr fasteignamatinu, enda hafi þeir haldið það hina réttu stærð hennar, þótt hún hafi síðar við mælingu reynzt vera 294 m<sup>2</sup>.

Ásbjörn Ólafsson, stefnandi máls þessa, hefur skýrt svo frá, að mörk lóðanna nr. 2 við Lækjargötu og nr. 22 við Austurstræti hafi eigi borið á góma við undirritun afsalsins á dskj. nr. 37, þ.e.a.s. þegar hann keypti helming fasteignarinnar nr. 2 við Lækjargötu af Árna Haraldssyni, hins vegar hafi Bjarni Bjarnason hdl. sagt honum, að stærð lóðarinnar (Lækjargötu nr. 2) væri 288,4 m<sup>2</sup>.

Ásbjörn kveður Bjarna Bjarnason hdl. hafa sagt sér við sama tækifæri, að lóðin undir skúrnum nr. 24 við Austurstræti væri skilyrðislaust eign Ásbjarnar, en börn Haralds Árnasonar, þau Björn, Kristín og Erla, hirtu tekjur af skúrnum. Ekki kvað Ásbjörn það hafa verið rætt sérstaklega við undirritun afsalsins á dskj. nr. 37, hversu lengi framangreindir erfingjar Haralds Árnasonar fengju að hirða arð af skúrnum nr. 24 við Austurstræti, en Ásbjörn kveðst hafa tekið það fram við Bjarna Bjarnason hdl., að hann myndi fljótlega láta rífa þarna allt af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, og hafi það engum andmælum sætt.

Ásbjörn tók fram, að áður en hann festi kaup á eigninni nr. 2 við Lækjargötu, hafi það mál verið búið að vera lengi á döfinni hjá sér og hafi hann því athugað lóðamörkin gaumgæfilega með

því að ganga margoft á vettvang. Af þessari athugun sinni hafi hann ályktað, að austasti hluti Haraldarbúðar, sem svarar u.þ.b. einni og hálfri gluggabreidd, stæði á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu. Hins vegar kvað Ásbjörn þetta atriði ekki hafa verið rætt sérstaklega við samningsgerðina á dskj. nr. 37.

Þormóður Ögmundsson lögfræðingur hefur skýrt svo frá, að hann hafi samið afsalið á dskj. nr. 37 svo og afsalið á dskj. nr. 36 (þegar Jóhanna Haraldsdóttir afsalaði Árna Haraldssyni helming eignarinnar nr. 2 við Lækjargötu). Þormóður minntist þess ekki, að lóðamörkin milli Lækjargötu nr. 2 og Austurstrætis 22 hefðu verið rædd sérstaklega, er samningurinn á dskj. nr. 37 var gerður. Ekki hafi heldur verið rætt neitt um skúrinn nr. 24 við Austurstræti við þetta tækifæri né heldur, að austasti hluti Haraldarbúðar stæði á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu.

Þormóður kvað veðbókarvottorð hafa legið frammi, er afsölin á dskj. nr. 36 og 37 voru gerð, hins vegar kvaðst hann ekki minnst þess, að nokkrir uppdættir af lóðunum lægju frammi, né heldur skiptasamningur systkinanna á dskj. nr. 22. Hann sagði, að sér hefði verið ókunnugt um, að vafi léki á um mörk lóðanna nr. 2 við Lækjargötu og nr. 22 við Austurstræti, þegar afsölin á dskj. nr. 36 og 37 voru gerð. Undir samningsgerðinni kvað Þormóður stærð lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu hafa verið rædda. Hafi Bjarni Bjarnason hdl. þá upplýst, að stærð hennar væri 288,4 m<sup>2</sup>. Til að sannreyna þetta kveðst Þormóður hafa flett upp í Viðskiptaskránni og þar hafi lóðin einnig verið talin 288,4 m<sup>2</sup>.

Jón Bjarnason hrl., eiginmaður Kristínar Haraldsdóttur, stefndu í máli þessu, hefur skýrt svo frá, að áður en skiptasamningur systkinanna á dskj. nr. 22 hafi verið gerður, hafi erfingjar Haralds Árnasonar og tengdasynir hans komið saman á nokkrum fundum til að ræða skiptin. Hafi þá alltaf verið litið á Austurstræti 22, Austurstræti 24 og Lækjargötu 2 sem þrjár sjálfstæðar eignir, og hafi því mörkin milli lóðanna nr. 2 við Lækjargötu og nr. 22 við Austurstræti aldrei borið á góma. Jón kvað það aldrei hafa komið til tals á skiptafundum þessum, að ein eða nein af eignum þessum væri lóðarréttindalaus. Hins vegar kvað Jón það hafa komið fram á einum þessara skiptafunda, að eignarheimildin að Austurstræti 24 kynni að vera gölluð. Kvaðst hann því hafa athugað veðmálabækur varðandi eignina, áður en skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 hafi verið undirritaður.

Hafi þá staðið í veðmálabókum, að um eignarlóð væri að ræða og eignin komin á nafn Arndísar B. Árnason samkvæmt búsetuleyfi.

Jón kvað Bjarna Bjarnason hdl., bróður sinn, hafa samið skiptasamninginn á dskj. nr. 22, en Jón kvaðst hafa litið yfir hann og ekkert athugavert séð við hann.

Er skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 var gerður, kveður Jón, að hvorki hafi legið frammi uppdrættir af lóðunum né eldri samningar um fasteignir þessar.

Jón sagði, að skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 hafi verið sérstök skipti milli erfingjanna, þar sem ekki hafi verið skipt, miðað við það verðmætismat, sem fram komi í fasteignamatinu, heldur hafi skiptin verið samkvæmt samkomulagi systkinanna. Hafi þar mörg atriði komið til greina, svo sem aðrar eignir, er dánarbú Haralds Árnasonar hafi átt. Jón tók fram, að er skiptasamningurinn á dskj. nr. 22 var gerður, hafi það aldrei verið ætlunin, að hlunnfara neitt af systkinunum, enda kvaðst hann telja, að skiptin á þessum eignum hafi verið eins jöfn milli systkinanna og unnt hafi verið að ná.

Erla Haraldsdóttir, stefnda í máli þessu, hefur skýrt svo frá, að hún hafi verið viðstödd á framangreindum skiptafundum og hafi þar aldrei verið rætt um lóðamörk milli þeirra fasteigna, er um getur í skiptasamningnum á dskj. nr. 22. Ekki hafi heldur verið á það minnst, að skúrinn nr. 24 við Austurstræti væri lóðarréttindalaus, heldur ávallt talað um þessi þrjú götunúmer sem þrjár sjálfstæðar fasteignir. Erla kvaðst ekki minnst þess, að það hafi verið rætt sérstaklega á skiptafundum þessum, að skiptum á þeim eignum, er um getur á dskj. nr. 22, skyldi haga þannig, að þau yrðu sem jöfnust milli systkinanna.

Stefndu, Kristín Haraldsdóttir og Björn Haraldsson, hafa einnig komið fyrir dóminn og gefið skýrslu. Var framburður þeirra samhljóða framburði Erlu Haraldsdóttur að öðru leyti en því, að Kristín kvað það hafa verið rætt sérstaklega á skiptafundunum, að skiptum á fasteignum þeim, er um getur á dskj. nr. 22, skyldi haga þannig, að þau yrðu sem jöfnust milli systkinanna.

Lögmaður stefnenda hefur mótmælt framburði stefndu og Jóns Bjarnasonar hrl. sem röngum.

Lögmaður stefndu hefur mótmælt framburði stefnenda og Bjarna Bjarnasonar hdl. sem röngum.

Stefnendur byggja dómkröfur sínar á því, að samkvæmt upp-

drætti af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, gerðum á skrifstofu bæjarverkfræðings í febrúar 1961, sbr. dskj. nr. 3, standi B.S.R.-skúrin (Austurstræti nr. 24) svo og austasti hluti Haraldarbúðar, nr. 22 við Austurstræti, á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu. Uppdráttur þessi sé byggður á eldri teikningum og mælingu af lóðinni, sbr. dskj. nr. 4—10 incl., er rakin hafa verið hér að framman. Af þessu telja stefnendur ljóst, að staðfesta beri í dómi þessum mörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu, eins og þau koma fram á uppdrættinum á dskj. nr. 3, enda hafi stefndu ekki tekizt að hnekkja honum.

Er B.S.R.-skúrin var byggður á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, nú Austurstræti nr. 24, hafi einungis verið veitt leyfi til byggingar bráðabirgðaskúrs og ekkert tekið fram um það, hversu lengi hann fengi að standa á lóðinni. Telja stefnendur því augljóst, að þeir sem núverandi eigendur lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu geti, hvenær sem er, krafizt þess, að stefndu fjarlægji skúrin af lóðinni, enda sé þeim veittur til þess hæfilegur frestur, en stefnendur telja þrjá mánuði nægilega í því tilfelli, er hér um ræðir.

Stefndu byggja dómkröfur sínar á því, að eigendur lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu hafi á sínum tíma veitt skilyrðislaust leyfi til byggingar þeirra mannvirkja, er nú standi á lóðinni nr. 24 við Austurstræti, og samþykki byggingarnefndar og bæjarráðs hafi þar komið til, einnig án nokkurra skilyrða.

Stefndu telja, að þessi ráðstöfun varðandi lóð, sem þegar hafi verið fullbyggð gagnvart Lækjargötu, verði ekki skilin á annan veg en sem samþykki á skiptingu lóðarinnar sem byggingarlóðar, enda hafi byggingin átt að standa við aðra götu, þ. e. Austurstræti, og vera úr varanlegu efni, steinsteypu. Þessi eign hafi þannig verið leyst úr sambandi við lóðina nr. 2 við Lækjargötu og verið skráð sérstaklega í veðmálabækur Reykjavíkur sem eignin nr. 24 við Austurstræti.

Síðar hafi allar þessar eignir (Austurstræti 22 og 24 og Lækjargata 2) komizt í eigu sama manns, Haralds Árnasonar, og við skipti á dánarbúi hans, 3. desember 1952, í óskipta sameign fimm barna hans. Hinn 11. desember s. á. hafi þau síðan skipt með sér fasteignum þessum, eins og segir á dskj. nr. 22. Hinn 20. febrúar 1953 hafi lóðaskrárritari ritað á skjalið, að eigenda-skipta væri getið, og næsta dag, hinn 21. febrúar 1953, hafi skjalið verið fært í veðmálaskrár Reykjavíkur á allar eignirnar, Austurstræti 22, Austurstræti 24 og Lækjargötu 2.

Af þessu telja stefndu ljóst, að enginn grundvöllur sé fyrir kröfum stefnenda, en hvernig sem málið fer, krefjast þeir sýknu af 2. kröfulið stefnenda um brottflutning hússins nr. 24 við Austurstræti, þar eð það hafi verið byggt úr varanlegu efni með samþykki þáverandi eigenda lóðarinnar og byggingarnefndar og bæjarráðs án nokkurra tímatakmarkana, og sé þeim því heimilt að láta það standa áfram á lóðinni, eins lengi og þeir óski.

Af gögnum málsins er ljóst, að bæði B.S.R.-skúrin, nr. 24 við Austurstræti, og austasti hluti Haraldarbúðar hafa upphaflega verið byggð á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu. Er þessar byggingaframkvæmdir áttu sér stað, var Haraldur Árnason ekki eigandi lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu, og höfðu því framkvæmdir þessar enga breytingu í för með sér á mörkum þeirra eignarlóða, sem deilt er um í máli þessu. Árið 1927 kaupir Haraldur Árnason fasteignina nr. 2 við Lækjargötu, en ekki verður séð, að það út af fyrir sig breyti heldur nokkru um mörk margnefndra lóða.

Síðan á Haraldur fasteignirnar nr. 22 við Austurstræti og nr. 2 við Lækjargötu yfir 20 ár, og verður ekki séð, að á þeim tíma hafi lóðamörkin milli þeirra breytzt.

Sama ástand í þessum efnum ríkir enn, þegar börn Haralds Árnasonar skipta með sér fasteignum þessum hinn 11. desember 1952, sbr. dskj. nr. 22. Viðurkennt er í málinu, að á skiptafundunum, sem voru undanfari skiptagerningsins á dskj. nr. 22, hafi mörk lóðanna ekki verið rædd og ekki hafi heldur legið frammi samningar eða uppdrættir af lóðum þessum. Þegar þetta er haft í huga og þess er enn fremur gætt, að í skiptasamningnum á dskj. nr. 22 er þess eigi getið, að ætlunin sé að skerða lóðina nr. 2 við Lækjargötu í skiptum þessum, þá verður að telja, að samningur þessi hafi ekki leitt til breytinga á lóðamörkum, eins og þau voru fyrir skiptin og ríkt höfðu yfir tvo áratugi.

Þessari niðurstöðu til enn frekari stuðnings er það, að samkvæmt fasteignamati því er gildi, þegar skiptin fóru fram, var Austurstræti nr. 22 metið á kr. 124.300.00, Lækjargata nr. 2 er metin á kr. 77.400.00, en húsið við Austurstræti nr. 24 var metið á kr. 2.100.00 og þess jafnframt getið í fasteignamatinu, að það stæði á lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, sbr. dskj. nr. 15, 16 og 17.

Af þessu sést, að þau Árni Haraldsson og Jóhanna Haraldsdóttir hafa samkvæmt fasteignamati borið nokkuð skarðan hlut

frá borði við skiptin á fasteignum þessum hinn 11. desember 1952.

Væru hins vegar kröfur stefndu teknar til greina í máli þessu, yrði hlutur þeirra Árna og Jóhönnu enn rýrari, miðað við hlut hinna systkinanna við fasteignaskipti þessi, þar eð það myndi hafa í för með sér verulega skerðingu lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu.

Að öllu því athuguðu, er nú hefur verið rakið, þykir rétt að staðfesta mörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu, eins og þau eru dregin á uppdrættinum á dskj. nr. 3, er gerður var á skrifstofu bæjarverkfræðings í febrúarmánuði 1961.

Samkvæmt þessum úrslitum þykir verða að dæma stefndu til að fjarlægja skúrinn nr. 24 við Austurstræti af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu, enda eru hagsmunir stefnenda til að fá skúrinn fjarlægðan langtum ríkari heldur en hagsmunir stefndu til áframhaldandi stöðu hans á lóðinni.

Hæfilegur frestur fyrir stefndu til að fjarlægja skúrinn þykir vera 4 mánuðir frá birtingu dóms þessa að viðlögðum 2000 króna dagsektum, er þau greiði stefnendum in solidum.

Eftir atvikum þykir rétt, að málskostnaður falli niður í máli þessu.

Magnús Thoroddsen, fulltrúi borgardómara, kvað upp dóm þenna ásamt meðdómendunum Einari B. Guðmundssyni hrl. og Árna Snævarr verkfræðingi.

#### Dómsorð:

Framangreind mörk lóðarinnar nr. 2 við Lækjargötu, eins og þau eru dregin á uppdrættinum á dskj. nr. 3, eru staðfest.

Stefndu, Erlu Haraldsdóttur, Kristínu Haraldsdóttur og Birni Haraldssyni, ber að fjarlægja skúrinn nr. 24 við Austurstræti af lóðinni nr. 2 við Lækjargötu innan 4 mánaða frá birtingu dóms þessa að viðlögðum 2000 króna dagsektum, er þau greiði stefnendum, Árna Haraldssyni og Ásbirni Ólafssyni, in solidum.

Málskostnaður fellur niður.

Dómi þessum ber að fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.